

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 23

5. června 2011

Cena: 7 Kč

LETOŠNÍ "NOC KOSTELŮ" PŘILÁKALA DESETITISÍCE LIDÍ

Letošní Noc kostelů, která na většině míst proběhla minulý pátek, se poprvé konala společně v České i Slovenské republice. Podle informací pořadatelů bylo až do pozdních nočních hodin otevřeno více než 1000 objektů. Opět se připojily i naše náboženské obce, které otevřely více než 60 sborů a modliteben.

Poprvé se k Noci kostelů přidala i naše náboženská obec v Mladé Boleslavi. Pozice sestry farářky Libuše Koprivové nebyla vůbec jednoduchá. Mladá Boleslav je dost ateistické město, otevřeno bylo dalších šest objektů a naše modlitebna se navíc nachází na dost nenápadném místě na konci ulice ve větší vilce. Není divu, že nejen sestra farářka ale i členové rady starších, kteří se na přípravách podíleli, byli s blížící se 19. hodinou, kdy se měly dveře modlitebny otevřít, čím dál nervóznější. "Přijde vůbec někdo?" dohadovali se mezi sebou. Jaké bylo jejich překvapení, když se modlitebna začala postupně zaplňovat a když začal úvodní koncert souboru zobcových fléten Flauto collegium z místní hudební školy, nebylo v modlitebně k hnutí, jak je vidět i z naší fotografie.

Skeptičtí členové naší náboženské obce si říkali, že si asi soubor přišli poslechnout rodiče a prarodiče účinkujících a že se po koncertě modlitebna vyprázdní. To se však nestalo.

Přichází se zájmem vyslechli i přednášku sestry farářky o historii naší náboženské obce, zaposlouchali se i do výběru moderní křesťanské hudby, se zájmem si prohlíželi informační panely a mnoho z nich zůstalo i na závěrečné půlhodinové meditační ztišení při svíčkách.

Naše náboženská obec to v Mladé Boleslavi neměla od začátku příliš jednoduché. Vznikla už 16. listopadu 1924. Brzy byl pro potřeby obce zakoupen pozdně gotický městský palác Templ (vybudovaný v letech 1488-1493), který až do roku 1965 sloužil jako sbor. Největšího rozvoje náboženská obec dosáhla v letech 1933-1950, kdy byl zakoupen pozemek pro výstavbu Husova sboru a do majetku církve byl získán i činžovní dům. O všechno však obec přišla - Templ získalo město, na pozemku postavilo kulturní dům a automobilka získala činžovní dům i byty. Obec se neměla kde scházet a málem se rozpadla. Po uslovném jednání nakonec koupila starou vilu, kde byla 16. května 1967 otevřena modlitebna.

Páteční návštěvníci neměli většinou ani tušení, jakého úsilí bylo třeba, aby mohli večer přijít a zjistit, že nejsou mezi náboženskými fanatiky, jejichž řeči příliš nerozumějí, ale že jsou mezi přáteli, kteří je přijali s otevřenou náručí.

Helena Noemi Bastlová

HUDEBNÍ ŠKOLE HARMONIE JE 10 LET

V roce 2001 založil absolvent hudební konzervatoře Marek Vávra a jeho kolegové Michal Brédík a Jakub Nygrýn pod záštitou pražské diecéze naši církev základní uměleckou školu Harmonii. Po několikaměsíčním působení v prostora

rách farního úřadu církve v Praze Dejvicích ve Wuchterlově ulici škola přesídlila do budovy Základní školy Bílá. Od září 2003 převzala nad Harmonií patronát Náboženská obec Církve československé husitské na Starém Městě, která spravuje chrám sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí, kde škola uspořádala několik benefičních koncertů.

Církevní husitskou základní uměleckou školu Harmonie navštěvuje přibližně 200 žáků (děti a v menší míře i dospělých), kteří mohou studovat tři umělecké obory: hudební, taneční a literárně-dramatický. V nabídce je i výuka liturgického zpěvu. Bohatá je koncertní činnost, účast na nejrůznějších kulturních akcích, soutěžích a přehlídkách, velký úspěch slavil dětský muzikál „Bílý motýl“. Jedním z posledních představení byl koncert učitelů nebo tzv. rodinný koncert, kde vystoupili žáci školy společně se svými rodinnými příslušníky. V úterý 7. června v 17 hodin se v kostele sv. Vojtěcha v Dejvicích uskutečnil slavnostní koncert k desátému výročí školy, kde zazní skladby různých hudebních žánrů v podání bývalých i současných žáků a pedagogů školy, představí se i žáci tanečního a literárně-dramatického oboru.

Na webových stránkách se škola prezentuje mj. slovy: „Vytváříme svou rodinnou atmosférou mezi pedagogy, žáky a rodiči vhodný prostor nejen pro výuku uměleckých oborů, ale i pro osobnostní růst budoucích umělců.“ Abychom zjistili více, zeptali jsme se přímo ředitele školy Marka Vávry:

* Brzy uplyne doba deseti let od založení školy, což je takové malé výročí a

zároveň příležitost ohlédnout se a hodnotit... Jak vidíte dobu uplynulých deseti let? Co se vám za tu dobu povedlo, čeho jste se školou dosáhli a co naopak ne?

Povedlo se nám rozšířit několikanásobně počet žáků a zvýšit prestiž školy především v oblasti Prahy -Dejvic. Původně, když jsme začínali, byl počet žáků cca 40 v hudebním oboru a nyní máme v hudebním, tanečním a literárně-dramatickém oboru celkem cca 200 žáků. Dalších zhruba 50 žáků čeká na přijetí v našem pořadníku. Mám vždy velikou radost, když přijdou rodiče nebo žák, že se k nám chtějí přihlásit, protože jsme prý „jiní“ nebo protože jim to někdo doporučil. Vše, co jsme vybudovali, je společné dílo všech pedagogů a pracovníků Harmonie. Mám totiž opravdu velké štěstí na výborné spolupracovníky, jak profesně tak lidsky. Samozřejmě bez morální, duchovní a finanční pomoci pražské diecéze a náboženské obce Staré Město bychom to nikdy nezvládli.

Nepovedlo se nám bohužel zatím rozjet kvalitní pěvecký sbor. Několik pokusů jsme již udělali, ale vždy to skončilo nezdarem. Bohužel v naší lokalitě a v Praze vůbec je velká nabídka kvalitních a již zajištěných pěveckých sborů. Taky se marně snažíme již několikátým rokem navýšit počet žáků dotovaných ministerstvem školství ze 100 na 200. Škola má totiž již delší dobu celkem 200 žáků, ale dotace od ministerstva školství jsou pouze na 100 žáků, zbylých 100 žáků musíme dotovat z jiných zdrojů (naše církve, školné, sponzoři apod.), což je velmi náročné a vysilující.

Dokončení na str. 3

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V HUSINCI

V sobotu 21. května se konal Den otevřených dveří v Památníku Mistra Jana Husa v Husinci. Brána domu, kde se zřejmě Mistr Jan narodil a prožil dětství, byla pro zájemce otevřena od 9 do 17 h. Návštěvníci měli možnost si prohlédnout světničku Mistra Jana Husa i další, nově zrekonstruované prostory stavení, kde je nyní instalována výstava o Mistru Janu Husovi. Expozice je do starobylého prostoru velmi citlivě a nápaditě zakomponována. Jednotlivé výstavní panely jsou esteticky ztvárněny a nabízí zajímavé historické informace o Husově životě i díle. Výstava byla uspořádána pod odborným vedením profesora ThDr. Jana Blahoslava Láška.

Kromě prohlídek Památníku s výkladem byl pro návštěvníky připraven duchovní a kulturní program. Bratr patriarcha Tomáš Butta akci zahájil proslovem a poděkoval všem, kteří se podíleli a podílejí na postupné obnově této kulturní památky. Bratr Vladimír Valíček, emeritní husinecký farář, zavzpomínal na dobu svého působení v Husinci a pronesl své zamyšlení nad odkazem českého reformátora. Bratr patriarcha přečetl vybrané pasáže z dobových pramenů, které se vztahují k Husově dětství a mládí, i úryvky z jeho kázání. Mluvené slovo bylo proloženo hudebními vstupy. Skladby

pro koncertní kytaru zahráli Vít Heřman a Pavlína Malhotková.

V úvodu odpoledního programu doc. Zdeněk Vojtíšek, který do Husince přijel spolu se studenty, předal pozdravy Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy a od děkana profesora ThDr. Jana Blahoslava Láška. Odpoledního programu se zúčastnil starosta města Husinec Ludvík Friedberger. V rámci programu se uskutečnilo promítání filmů s Husovskou tematikou, které do Památníku poskytl Česká televize. Pro děti byl na zahradě po celý den připraven soutěžní program. Děti luštily kvízy a křížovky, týkající se života Mistra Jana,

skládaly fotografie míst, na kterých Hus působil, a malovaly obrázky, jak si představují, že tento reformátor církve vypadal. Na dvoře Husova domu měli návštěvníci možnost obdivovat i nakupovat krásné výrobky z diakonického střediska Nazaret v Borovanech.

Musím potvrdit, že malebné jihočeské město Husinec i památník reformátora, k jehož odkazu se naše církve hlásí, stojí za návštěvu. Nejen z důvodu načerpání informací z výstavy, která je vskutku na úrovni, ale hlavně pro zážitek genia loci, ducha rodiště jednoho z největších Čechů.

Kristýna Mlýnková

Čekání

Také neradi čekáte? Já čekám poměrně nerad. Vždycky si říkám, že je to ztracený čas. Říkám si, že kdyby ten autobus přijel hned, mohl jsem být už někde jinde a dělat to, na co jsem se těšil, nebo dělat naopak to, co chci mít rychle za sebou. Když čekám na někoho jiného, vždycky to nesnesitelně dlouho trvá; a já určitě vím, že mě by to tak dlouho netrvalo. A když čekám na něco, co nelze zkrátit, třeba cestu výtáhem, jen nechápavě přemítám, proč to musí trvat tak dlouho, i když vím, že to tak musí být.

Před více než měsícem jsme po Velkém pátku prožívali čekání na nedělní Boží hod. Znovu jsme si připomínali velké Kristovo velikonoční vítězství, což se ovšem velmi lišilo od situace, kterou zažívali apoštolové. Ti tehdy nic neočekávali. Ježíš byl mrtev a nadějněmu poselství o přemožení smrti, o kterém jim jejich Pán tolikrát říkal, ještě nemohli porozumět. Vzkříšení bylo pro ně opravdovým darem – překvapením. I pro ně to bylo svým způsobem vzkříšení – najednou porozuměli, najednou byli jiní, a to, co předtím viděli jako prohru, bylo najednou vítězstvím.

A nyní je pro nás připraveno další čekání, totiž od Nanebevstoupení 2. června do Božího hodů svatodušního 12. června. A opět je to situace trochu jiná pro nás a pro apoštoly. My už víme, co nás bude čekat, neboť si znovu a znovu každý rok symbolicky připomínáme, co se stalo sice tehdy, ale je pro nás podstatné nyní. Apoštolové sice již byli ujištěni o tom, že Ježíšova slova se vyplní, ale přesto netušili, jak a jaký Přímluvce jim bude dán.

Čím je tedy pro nás čekání na autobus, na někoho jiného či na výťah proti očekávání události v průběhu liturgického ro-ku? Přinejmenším jistě něčím méně významným. A čím je pro nás čekání na události liturgického roku proti očekávání Božího království? Jistě opět něčím méně významným, ale též zároveň něčím, co nás každý den povzbuzuje, dává nám naději a sílu pro očekávání právě toho Království, které je představám naší mysli nedosažitelné. Vždyt my nejsme nedokonalí jenom v tom, že jsme netrpěliví v čekání, ale i v tom, že naše mysl je schopná Boží věci přijímat jen zkráceně. Proto na nás více působí věci hmatatelné, byť méně významné.

Ježíš to věděl, a proto apoštolům říkal: „V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to.“ (Jan 14,2a) A ví to i nyní a má daleko větší trpělivost v čekání na to, než my se dovtipíme, co nám říká, než jakou máme my při našich čekáních.

Pro nás musí prostě čekání stát za to. Ale naše čekání na okamžik, kdy nám Duch zjeví svou pravdu, ať už pravdu v drobnostech týkajících se přebývání na tomto světě, nebo ať už najednou celou pravdu Božího Slova, za to stojí!

Michal Hvězda

Z kazatelského plánu

ŠESTÁ NEDĚLE PO VELIKONOCÍCH

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: Hledejte mou tvář. Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej. Aleluja.

ŽALM 27,7.8.9

První čtení z Písma: Skutky 1,6–14

Tužby:

2. Abychom věrně následovali oslaveného Spasitele, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s Kristem směřovali do nebeské vlasti, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem

Bože, Králi slávy, svého jednorozného Syna jsi vyvýšil s velikou slávou a uvedl do svého království v nebesích. Prosíme tě, nezanechej nás bez útěchy. Sešli nám svého Ducha svatého a ukazuj nám cestu tam, kam náš Spasitel vystoupil před námi. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána.

Druhé čtení z Písma: 1. Petrův 4,12–14; 5,6–11

Evangelium: Jan 17,1–11

Verš k obětování: Žalm 47,6

Verše k požehnání: Jan 17,12.13.15

Modlitba k požehnání:

Hospodine, nasycení svatými dary chleba a kalicha, chceme ti stále děkovat. Prosíme tě o tvou ochranu a požehnání. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 53, 64, 71, 75, 150, 195, 289, 290

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ - Zjevení Janovo 7

Listy sedmi církvím

Pokračování z minulého čísla

„Vím, kde bydlíš: tam, kde je trůn satanův,“ prohlašuje Kristus. Je dobře obeznámen se situací svého lidu a zná všechny jejich zvláštní nesnáze a pokušení. Tito pergamenští bydleli v centru uctívání hada, na místě, kde byl ve skutečnosti nastolen na trůn satan. Za takových okolností zůstat věrným vyžadovalo víc než běžnou sílu a moc.

Ta slova Kristova byla nepochybně připomínána i v podobných situacích pozdějšího času, kdy křesťanství přešlo pod patronaci impéria, kdy pohanství vstoupilo do církve a ta si přizpůsobila pohanské rituály a ceremonie. Církev toho období se tak sblížila se světským systémem, jehož božstvem byl satan, že o křesťanech té doby se opravdu mohlo říci, že bydlí tam, kde je satanův trůn.

Pouta, která i dnes existují mezi mnohými křesťany a světem jsou vskutku reálnou tragédií. Tak těsné je takové spojení v některých případech, že je málem nemožné odlišit dítě Boží od světského člověka. Od-

dělenost, která by měla označovat, kdo náleží Kristu, neexistuje.

Přes selhání mnohých a vzdor stálým obtížím, věrnost pergamen- ských vůči Kristu se ještě pořád dala prokázat a pevně se držovaly základy křesťanského učení. Stále se drželi Kristova jména a nezapřeli víru v něj. Byli vyšetřováni na dvoře prokonsulově a byla jim nabídnuta možnost volby: buď se přizpůsobí státnímu náboženství nebo nad nimi bude vyhlášen okamžitý rozsudek smrti. Přesto zůstávali nadále Kristu věrni. Mnozí trpěli muka a mučednictví. Jeden z jejich řad, Antipast, byl smažen v rozpálené bronzové míse. (Viz Novotného Biblický slovník, 1. díl, str. 31, Kallich, Praha 1956: Antipas byl biskupem a zemřel touto mučednickou smrtí za císaře Domitiana; 81 – 96 po Kr.) Pán vždycky vysoko cení ty, kdo mu projeví takovou oddanost. Pergamenští se nestyděli za to, že se o nich ví, že se hlásí k jeho jménu jako jeho stoupenci. A Pán z toho měl radost.

Naproti tomu byli v Pergamu někteří, kteří zastávali „učení Balzaka“, který „učil Baláka svádět syny Izraele, aby se účastnili modlářských hostin a smilstva“. Naráží se tu na 24. a 25. kapitolu 4. knihy Mojžíšovy, kde se píše o tom, jak byl lid sveden moábskými prostitutkami k obětním hodům modly v Šitímu. Důsledky byly tragické – 24 tisíc mrtvých – což byl Boží soud nad modlářstvím. Tak list do Pergama upozorňuje na dva hříchy, které byly stálým pokušením i pro věřící z pohanství v ranných dobách církve: byla to otázka, zda jíst maso z obětí zasvěcených modlám a otázka smilstva.

Pokračování příště

Frederick A. Tatford
Prophecy's Last Word, An Exposition of the Refelation, nakl. Pickering and Inglis Ltd. London 1. vyd. 1947, paperback vyd. 1969, reprint 1970 a 1971.

Zkrácený překlad: Jiřina Kubíková

Nad Písmem

TRPĚLIVÁ MODLITBA

Vypráví se, že v začátcích Spojených států amerických se vážně uvažovalo, že by ve státním znaku mohl být krocan. Divoký krocan zaujímal důležité místo v jídelníčku pro přichozí v Novém světě a až dodnes je jeho maso vnímáno jako sváteční pokrm. Nápad symbolu státu se však neujal, nemohl. Argument proti byl drtivý: to zvíře není příliš vhodné, nemělo by znázorňovat stát. Je to sice velký, chutný, ale také i děsivě natvrdlý pták, když prší, může se stát, že pln překvapení se bude s otevřeným zobákem dívat do nebe tak dlouho, až se nakonec utopí!

Jedenáct učedníků na Olivové hoře po Ježíšově nanebevstoupení upřeně hledělo do nebe. Stáli tam jistě notnou chvíli, ještě plně nepřijali Ducha svatého. Nezkušenost, omezená moudrost jim přibila nohy k hoře a zrak k nebi. Až Boží milost je osvobodila: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde tak, jak jste ho viděli odcházet.“ Nebyl to však jenom zá- sah dvou tajemných mužů v bílém rouchu, co přiměl učedníky posunout se dále. Byla to také jejich osobní důvěra, co je směřovalo, aby byli pospolu, svorně a vytrvale se modlili a čekali.

Výzva k trpělivosti k modlitbě dopadá také na nás, sestry a bratři. Dnes jsme proto při druhém biblickém čtení slyšeli z prvního listu Petrova povel milosti, abychom nebyli zmatení výhni zkoušek, byli střízliví a bdělí, neboť ďábel obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil. Ano, jistě to zná každý z nás. Strach, nejistota, slabost umí spoutat člověku nohy i ducha. Lidské síly jsou takové a „lev“ mívá mnohem větší váhu, sílu i rychlost. Člověk, když slyší řev Zla, snadno

ztuhne ve svém myšlení, pohledu na život i svět. Proto tolik potřebujeme společenství druhých, proto se potřebujeme modlit a také i zakoušet milost, v níž je nám dáno slyšet Boží slovo. Ono mocné ujištění i výzvu, abychom se probouzeli a nepřeměřovali zkameněle život vezdejší. Učedníci Páně se po návratu z hory vytrvale modlili spolu s ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry. Čekali na sílu Ducha svatého, aby se stali Kristovými svědky, až na sám konec země. Evangelium nám také od-krývá, sestry a bratři, že i Ježíš se vytrvale modlil za své učedníky. V zahradě Getsemanské, kam nás zavádí dnešní čtení. Ježíš tam pozvedl oči k nebi a modlil se za své učedníky.

Věděl a viděl, že je to nutné. Prosil tehdy za těch jedenáct učedníků a jak nám odkrývá text modlitby, Ježíš se modlil také za ty, kteří jednou uvěří. Ježíš se modlil, díval se do nebe, díval se do budoucna. Nebyl to otupělý pohled, zkamenělý strachem z toho, co přichází. Neporouchela mu tehdy před zatčením omezená ztuhlost z toho, co se v té chvíli, jak cítil, dělo kolem něj. Ježíš viděl Boha Otce a vnímal i daleké budoucno, viděl nás.

Víra, sestry a bratři, nám umožňuje slyšet jeho tichý hlas. Vnímat, že tak, jako se kdysi modlil za těch pár pochybných mužů z Galileje, tak se i v této chvíli modlí za mne, za tebe... Modlí se, abychom opouštěli horu nářků, údivů či úleků. Ježíš se modlí, abychom se posouvali dál. Čekali na sílu Ducha svatého, uměli ji rozpoznat, nestát a jít. A pevně věřili pravdě evangelia, že jednou Ježíše uvidíme přicházet a shledáme se s ním tváří v tvář.

Ztuhlost lidského vidění, mrazivá ochablost lidského ducha člověka tu a tam ponouká, aby jen hleděl do

JAN 17,1-11

nebe, neviděl nic jiného než oblaka, nerozuměl, nechápal. A dokonce se mnohdy stává, že i během obvyklého deště všedních chvil člověk ztěžka lapá po dechu, topí se ve vlastní rozbledlosti.

Proto se za nás Ježíš modlí, prosí za své učedníky. Za nás, co prozatím stojíme v tomto světě, abychom byli spojeni s ním a tím i s naším Otcem v nebesích. Jeho modlitba nás smí nést i tímto dnem. Díky Kristu smíme nacházet jeho Ducha, modlit se a jít dál.

Pavel Pechanec

*Pane Ježíši,
povolal jsi nás
jako své učedníky,
abychom v síle
tvého Ducha
hleděli být tvými svědky.
Abychom opouštěli
soběstřednou zahleděnost
i všichni nejistotu
a strach.
Život nás
tu a tam strhává
jako lev řvoucí
a odvádí naši pozornost.
Víme však,
že se za nás přimlouváš
u Otce.
Proto i děkujeme
za trpělivost,
kterou s námi máš,
za lásku,
co nás milostí spojuje
v jednotu.
Prosíme, dej,
ať plně vnímáme ono
spojení s tebou
a jdeme dál – za tebou.
Amen*

HUDEBNÍ ŠKOLE HARMONIE JE 10 LET

Dokončení ze str. 1
* *Naplnily se vaše představy o tom, jaká by škola měla být, jak se profilovat, kam směřovat, resp. splnila se vám očekávání, se kterými jste školu zakládali?*

Mé představy se naplnily zcela! Chtěl jsem, aby škola měla maximálně 200 žáků, aby to nebyl „kolos“ o 1500 žácích (což je u státních ZUŠ běžné) a aby měla škola „rodinnou“ atmosféru, což také má. Myslím, že je ve škole velmi dobrý kolektiv. Samozřejmě, že to někdy mezi námi „zaskřípe“, já však razím teorii (a vlastně i praxi), že když někdo má nějaký problém, ať se ho nebojí říct nahlas. Zatím nám to vychází. Také mám velkou radost, že díky Harmonii vznikají nová přátelství mezi pedagogy, žáky a jejich rodiči.

Například v úterý 17. května 2011 jsme uspořádali tzv. „Rodinný koncert“, na kterém vystoupili nejen žáci naší školy, ale i jejich rodinní příslušníci. Po koncertě proběhla soutěž „o nejlepší rodinný pokrm“. Přihlásilo se 11 pokrmů, které zhodnotila odborná porota složená z rodinných příslušníků a pedagogů Harmonie. Výherce soutěže získal slevu 50 % na školném na jedno pololetí. Po soutěži se všech-

ny pokrmy naporcovaly a snědly. Panovala zde velmi hezká a přátelská atmosféra.

* *Jak se vlastně zrodila myšlenka na založení umělecké školy tohoto typu, tedy pod patronací církve?*

Tato myšlenka se zrodila vlastně v hlavě sestry farářky Mariky Tlusté, která mě seznámila s tehdejší biskupem bratrem Karlem Bicanem. Bratr Karel Bican si mě získal svou akčností a otevřeností všemu novému, a tak vznikla Církevní husitská základní umělecká škola Harmonie.

* *Jaká je vaše specializace a jaké předměty ve škole sám vyučujete?*

Já jsem vystudoval na Hudební konzervatoři v Teplicích obory klarinet a zpěv. V naší škole se však zaměřuji pouze na výuku zpěvu a zobcových fléten. Na výuku klarinetů u nás máme mnohem většího odborníka – pana učitele Otakara Hájka.

* *Jste členem vokální akapelové skupiny Happy Day Quintet, jejíž repertoár je velmi široký. Odráží se tato otevřenost nejrůznějším hudebním žánrům a stylům také v pojetí výuky a koncertní činnosti na vaší škole?*

Ano, naše škola je multižánrová. Vyučujeme u nás lidovou (např. i romskou), klasickou, liturgickou i moderní hudbu (jako např. jazz, swing, pop, rock, folk apod.). Naše školní koncerty jsou vždy velmi pestré, uslyšíte na nich, jak se říká, repertoár „od Bacha až po Vlacha“!

* *Jsou ve škole nějaké umělecké předměty, které bychom v jiné škole stejného zaměření nenašli?*

Ano, na naší škole máme dva předměty, na které máme ministerstvem školství schváleny vlastní osnovy a učební plány, a to jsou: Liturgický zpěv a Zpěv pro Romy.

Na liturgickém zpěvu vyučujeme kromě pěvecké techniky i liturgii a liturgické písně Církve československé husitské.

* *Čeho byste chtěl ve škole a se školou dosáhnout v horizontu dalších deseti let?*

Jak jsem již uvedl, chtěl bych, aby se nám povedlo vybudovat kvalitní pěvecký sbor a aby se nám povedlo navýšit dotace od ministerstva školství.

**X Markem Vávrou hovořila
Klára Břeňová**

Dve slávnostné nedele pre Košice

S radosťou vám, sestry a bratia, oznamujeme, že 1. mája prijal jáhenské sviatenie náš brat Mgr. Bohumil Kaman, dlhoročný predseda rady starších v našej náboženskej obci v Košiciach. Brat Kaman ukončil magisterské teologické štúdium v obore: katolícka teológia na Katolíckej univerzite Teologickej fakulty v Košiciach. Diecézna rada v Bratislave udelila súhlas k jeho vysviacke. Bohoslužby, na ktorých prijal brat Mgr. Kaman jáhenské sviatenie, sa uskutočnili v zapožičanom malom evanjelickom kostole v Bratislave. Sviatosť sviatenia vykonal brat biskup slovenskej diecézy ThDr. Jan Hradil, Th.D. spolu so spolusviatiteľmi – duchovnými a laikmi slovenskej diecézy.

O týždeň na to, 8. mája sa v našej domovskej náboženskej obci v Košiciach konali prvé bohoslužby nášho novovysviateného brata, ktorý mal príležitosť v rámci týchto bohoslužieb udeliť aj sviatosť krstu našej novej sestry Janke. Druhá časť bohoslužieb viedol prítomný brat vikár Mgr. Lauko.

Brat jáhen bude pôsobiť v náboženskej obci Košice. Veríme, že bude pokračovať v šľapajach svojho už v Pánu zosnulého otca – duchovného našej cirkvi.

Prežili sme radosť a požehnané chvíle v Pánovej blízkosti. Nech je aj cez nás, nehodných Božích služobníkov, zvelebené a oslávené sväté Božie meno za všetko, čo sme z jeho milosti prijali a neustále vo svojom živote prijímate. A nášmu bratovi jáhnovi vyprosujeme, aby ho v službe Pánovi a jeho cirkvi sprevádzala Božia milosť, požehnanie a múdrosť Ducha svätého.

*Za náboženskú obec Košice
vikár Ján Lauko*

Významná událosť v Ženevě

Faksimile stížného listu českých a moravských pánů z 2. září 1415, v němž si stěžovali kostnickému koncilu na upálení Mistra Jana Husa, byla slavnostně předána 16. května Muzeu reformace v Ženevě.

Slavnostního setkání se účastnili zástupci cirkvi, ženevské kantonální i městské správy a rovněž zástupci Senátu parlamentu České republiky, Magistrátu hlavního města Prahy a krajanského spolku Beseda Slovan z Ženevy.

Naši církev reprezentovali bratr patriarcha Tomáš Butta a pražský biskup David Tonzar. Jejich promluvy zazněly o den dříve na vzpomínkovém shromáždění u pomníku Jana Palacha ve Vevey a Jana Masaryka v Ženevě, která pořádal v rámci akce spolek Beseda Slovan.

Klára Břeňová

DOPŘEDU PADÁ STÍN

Dokončení z minulého čísla
Použitelnými se církve staly pro hlásání míru ve jménu Ježíše: „Blahoslavení, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ - V roce 1958 byla s požehnaním státních orgánů ustavena „Křesťanská mírová konference“ souběžně s „Mírovým hnutím katolického duchovenstva“ (Později „Pacem in terris“). Jako by nebylo nedávných monstrprocesů a nelidských podmínek pro vězně v uranových dolech, jako by později za Chruščova nevěšela ve známost existence gulagů v Sovětském svazu pro tisíce nevinných, publikace a prohlášení v rámci těchto i jiných organizací odsuzovaly komunistickým i biblickým slovníkem útlak a nespravedlnosti v zemích pod vládou „imperialistických mocností“, zatímco proti poměrům ve vlastní zemi se nesměl ozvat ani stín kritiky. Západní křesťané tak byli uváděni v omyl. - To vše se dalo za potlačování víry v Boha po dobrém i po zlém. Mluví církví přejímali a tlumočili oficiální výklad dějin: mimo jiné, že sociální změny v Republice československé, vzniklé v roce 1918, byly utlumeny a mohly být uskutečňovány až po únoru 1948; a že církev až s tímto zpožděním byly s to pochopit sovětskou revoluci nejen po sociální, ale i duchovní stránce.

Církev, jakkoli politicky i finančně závislá na státu, mohla a měla alespoň mlčet k páchaným křivdám a zločinům, když jí nebylo lze se proti nim ozvat. K tomu se vyjádřil Jakub Trojan: „Přizpůsobení se až na hranici duchovní prostituce, morálně narušený a kompromisový zatížený život působí magicky na většinu, takže mu unikají jen ti, kdo v sobě naleznou mravní a duchovní odolnost přesahující běžný průměr. - Je třeba přiznat, že

za nenormálních okolností, do kterých je byrokratickou nadvládou menšiny vehnána většina společnosti, i normální občanské ctnosti se jeví jako absurdní anomálie.“

Přemysl Pitter napsal z exilu dr. J. L. Hromádkovi dopis, o kterém si myslím, že se týká počinání všech, kdo spolupracovali s režimem: „Dnes se mi stalo jasnějším než kdykoli jindy, že nelze sloužit Ježíši a Césarů současně. Oběma jde o absolutní moc nad člověkem, oba si činí totalitní nároky. Někdy a někde víc, někdy a někde méně, ale učedník Ježíšův musí být stále ve střehu. Vaším oblíbeným úslovím bylo, že se nutno rozhodnout, na které straně barikády chceme stát. Pro učedníka Kristova není a nemá být barikád. Jeho úkol je hledat a vidět pravdu všude, a mluvit ji celou, ne jen tu dovolenou. Vy jí nemůžete mluvit celou. Dnes např. Vaše kniha o Masarykovi je vzata z knihkupeckého trhu. Dnes se nemůžete dovolávat toho, který Vám byl drahý, a nesmíte se ozvat proti jeho hanobení. Dnes musíte mlčet k mnohému, s čím nesouhlasíte, a dělat leccos, co byste raději nedělal. Tu a tam pomáháte, mírníte – ale za jakou cenu? A dobře jste si vědom, že přímější slovo, odvážnější čin by znamenaly propadliště, v němž zmizely už osobnosti ještě význačnější. Víme, že nechcete zachránit sebe, nýbrž zvěst evangelia. Ale pravdu evangelia nezachraňujeme tím, že z ní vybíráme jen to, co Státní úřad pro církevní záležitosti povolí, a mlčíme k věcem, k nimž by Ježíš nemlčel.“

Organizace Pacem in terris a Křesťanská mírová konference jednaly ve službách režimu, i když se tvářily být svobodně odpovědnými; a členství v církvi a zároveň v komunistické straně (mnohdy tajeně) bylo rozporu-

plné. „Budete s námi spolupracovat na odbourání vašeho světa,“ ohlašuje lidem chief Salamander (Karel Čapek: Válka s mlouky).

21. srpna roku 1968 přepadla naši republiku vojska Varšavské smlouvy, vedená Sovětským svazem. 16. ledna roku následujícího se pokusil vysokoskolák, evangelík Jan Palach, vyburcovat sebeupálením společnost, aby se nepodřizovala vnučenému násilí. – O půl roku později, za normalizace, obnovily mírové organizace součinnost s politikou vůdčí strany.

Spolupráci s vládními kruhy, oceňovanou i udělováním řádů, nelze ospravedlnit snahou o hájení prostoru víry. Církev se staly nedůvěryhodnými jako prostředí duchovní posily. Prohlášení a projevy církevních představitelů za vlády komunistů, které se týkaly záležitostí sociálních a mírových, byly svou poplatností režimu zavádějící, zcela v rozporu s příkladem Ježíše. Ten se sice nestavěl proti vládě politicky, tím méně mocensky, jak mnozí očekávali, avšak neměl nic společného s cizovládou, vzdálen dvojznačnosti. On, jehož se mluví cirkvi dovolávali, varuje před zneužitím hodnoty řeči.

Kdyby se církev byla „konala“ jen ve státem uznaném rámci, bylo by to jen chátrání. Ale Bohu díky byla živá církev stíhaná a trestaná, ochotná nést kříž, mimo jiné i účastí v disentu (od roku 1977), i v nuceném či dobrovolném exilu. Církev, skutečná, ne-podřízená jiné moci než Boží, žila (a žije) i ve svých stíhaných, pronásledovaných, žalářovaných a mučených – ve svých výmluvně mlčících – ve svých tichých v zemi.

Z umělců spisovatel Pavel Kohout a herečka Vlasta Chramostová veřejně odvolali své politické bludy. Sebekri-

tika se vyznává před společností, účinné pokání navíc (a to především) před Bohem. „Vy, Petrové,“ povzbuzuje Komenský, „kteří jste zapřeli svého Pána nikoli ze zlosti, ale oklamání mdlobou a z donucení, jen ústy a nikoli srdcem, nezoufejte. Těšte se, že on, náš věčný Spasitel, se za vás modlil,

aby vaše víra nezahynula, pokud ovšem spolu s Petrem poznáváte a s lítostí oplakáváte svůj pád.“ Dopředu padá stín zpronevěry ze čtyřicetileté minulosti. Táhne se dalších dvacet let. Co učiníme v církvi, aby zmizel?

Miroslav Matouš

ZPRÁVY

Bohoslužba ve Škodějově

Letošní bohoslužby u památníku našeho prvního patriarchy ThDr. Karla Farského v jeho rodišti ve Škodějově (v blízkosti silnice ze Semil do Vysokého nad Jizerou) se budou konat v sobotu 11. června od 10 h. Povede je bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta a kázat bude bratr proděkan Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy doc. ThDr. Jiří Vogel. V případě nepříznivého počasí budou bohoslužby ve sboru ThDr. Karla Farského ve Vysokém nad Jizerou.

(red)

Nové kontakty

Náboženská obec Praha-Nové Město upozorňuje na své nové webové stránky a e-mailový kontakt: www.svaty-vaclav.org, ceshzderaz@seznam.cz.

Emanuela Blažková

Výstava v Táboře

Výstava "Boží bojovníci", Jan Žižka a husité v bojích s Řádem německých rytířů byla zahájena v Husitském muzeu v Táboře. Expozice umístěná v působilých prostorách pozdně gotické budovy radnice je společným dílem Čechů, Poláků, Slováků a Maďarů.

(red)

Kam na dovolenou?

Slunné dny nabírají na síle a mnozí (alespoň v duchu) už balí kufry na dovolenou. Těm, kteří si ji ještě nezaplánovali, si dovolují zprostředkovat tuto informaci a nabídku: Naše církev má rekreační střediska - Domov Husitu v Železně Rudě a

Betlém v Janských Lázních. Obě jsem víckrát navštívila a slíbila jim udělat reklamu v našem tisku. Husité nebyvají bohatí a tato střediska jsou dle mého názoru finančně dostupná všem. Z obou míst je možné podnikat výlety do všech světových stran a v obou je možné pobýt s rodinou, přáteli či náboženskou obcí. Ceny pobytů a další informace získáte: Domov Husita, tel.: 376 311 134, www.ceskehory.cz/husita; Betlém, 499 875 209, www.anbrosius.cz/betlem/cze/. Nenechme nevyužity prostory, které by jiné organizace využívaly s radostí a užitekem.

Emanuela Blažková

Divadlo Mana

Vršovické divadlo MANA a Husův sbor Vršovice, Moskevská 34/967, zvou na tato představení:

* 14. června 20 hodin, velký sál: Slawomir Mrozek: Krásná vyhlídka (Divadlo Neklid). Tragikomedie ze žhavého Balkánu. V teritoriu, kde zuří občanská válka, se skrývá hledaný terorista. Svou vnitřní emigraci má vyřešenu, je smířen s danou situací, vyrovnán... alespoň zdánlivě.

* 16. června 19 hodin, velký sál: ŠARBILACH – rozinky a mandle. Židovský klezmer v jedinečném autorském sejetí s dalšími hudebními styly. Orchestr Šarbilach je občanské sdružení, které podporuje židovskou hudbu a kulturu v občanské společnosti, rozvíjí respekt, toleranci a důstojnost lidské osobnosti. Základ souboru tvoří přes 25 hudebníků, především studentů uměleckých škol a konzervatoří. Orchestr je doplňován přáteli z řad profesionálních umělců. Repertoár tvoří převážně autorská hudba Jaromíra Vogela, uměleckého

vedoucího orchestru, komponovaná pod zřetelným vlivem východoevropské židovské tradice.

(red)

Lidice 2011

11. června se v Památníku Lidice uskuteční pietní vzpomínka k 69. výročí lidické tragédie.

Již v předchozích dnech je v tomto objektu možné vidět například výstavu výtvarných prací dětí z celého světa (galerie), 8. června se u muzea koná vystoupení smíšeného pěveckého sboru z Brém. V noci 9. června se v zahradě Lidické galerie uskuteční premiéra celovečerního filmu LIDICE a večer 10. června proběhne u muzea koncert Václava Hudečka s komorním orchestrem Barocco sempre giovane.

(red)

Festival Děti, čtěte!

3.-4. června se v pražském Strahovském klášteře koná Literárně-dramatický festival pro děti a jejich rodiče „Děti, čtěte!“. V rámci festivalu je možné v Sále B. Němcové a na Malém nádvoří navštívit prodejní výstavu, kde bude sedmáct nakladatelů nabízet to nejlepší z tvorby pro děti.

(red)

Koncert pro nemocní

Srdečně zveme na Koncert posluchačů HAMU pro Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze, který se uskuteční 7. června v 18 hodin v kostele sv. Karla Boromejského, Vlašská 36. Dobrovolně vstupné bude použito na nákup vybavení Oddělení paliativní péče.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 6. 6. - 20 hodin
Händel, Mozart, Bach, Vivaldi
A. Bárta - varhany,
Camerata Pragensia orchestra
7. 6. - 17 hodin
Bach, Händel, Debussy
DUO PER LA GIOIA,
Z. Šolcová - harfa,
M. Mesany - flétna
8. 6. - 17 hodin
Bach, Mozart, Dvořák
J. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany
9. 6. - 17 hodin
Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,
Y. Škvárová - mezzosoprán
10. 6. - 17 hodin
Purcell, Telemann, Händel
M. Šestáková - varhany,
V. Kozderka - trubka
10. 6. - 20 hodin
Dvořák, Vivaldi, Ravel, Händel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
11. 6. - 17 hodin
Händel, Beethoven, Bach
J. Popelka - varhany,
V. Frank - viola
11. 6. - 20 hodin
Dvořák, Vivaldi, Ravel, Händel
New Prague Radio Symphony
Collegium,
M. Zvolánek - trubka
12. 6. - 17 hodin
Haydn, Mozart, Beethoven
STRING TRIO PRAGA
12. 6. - 20 hodin
Händel, Bizet, Gershwin
Prague Brass Ensemble

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Ježíšova modlitba za učedníky

O	O	T	C	A	N	I	D	O	H	V	N
Č	S	E	E	Z	T	Š	Z	A	Ě	Y	T
CH	T	L	O	J	V	A	Í	Č	S	E	Ě
O	L	J	A	E	A	O	N	Ž	P	J	V
T	I	Ř	Ě	V	S	Ý	N	O	E	J	S
A	D	E	Á	I	E	Ž	Z	D	K	J	P
V	É	L	J	T	O	N	I	V	E	O	A
O	S	O	V	N	A	N	Í	V	S	J	D
CH	M	S	É	T	Ý	R	H	L	O	V	V
A	É	M	M	J	A	M	Á	Ů	Ě	T	A
Z	J	N	U	Č	I	N	I	T	B	U	R
P	R	A	V	Ý	Í	T	E	J	I	Ř	P

Bůh dokonat hodina jediný jedno Ježíš jméno lidé moji

oslavení Otec poslání poznat pravda pravý přijetí sláva svěžit

svět Syn učinit věčný víra zachovat zjevit život

(Řešení z minulého čísla: Přijdu k vám.)

Jana Krajčříková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčříková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

OXFORD: VÍRA V BOHA PATŘÍ K LIDSKÉ PŘIROZENOSTI

Rozsáhlá mezinárodní studie, koordinovaná akademiky oxfordské univerzity, dokládá, že lidské myšlenkové procesy jsou zakotveny v náboženských pojmech. Na studii pracovalo 57 akademiků z 20 zemí, zabývajících se antropologií, psychologií a filosofií.

Zadána byla otázka, zda víra v božské a v posmrtný život je něco naučeného, nebo integrálně patří k lidské přirozenosti.

Angličané např. zjistili, že děti do pěti let spontánně věří v „nadlidské“ vlastnosti spíše než v lidská omezení. Čínský výzkum naznačuje, že lidé – napříč kulturami – instinktivně věří, že část jejich mysli, duše nebo ducha po smrti žije dál. Angličtí koordinátoři konstatují, že podle shromážděných svědectví je náboženství obecným faktem lidské přirozenosti, a to v různých kulturách. Dr. Justin Barrett z oxfordského Centra pro antropologii a myšlení, který celý projekt řídil, říká, že víra je trvalou součástí různých kultur celého světa, protože lidé, kteří sdílejí náboženské pouto, „snáze spolupracují jako společnost“.

„Shledali jsme,“ říká Barrett, „že náboženství je méně silné u populací, jež žijí ve velkých městech rozvinutých zemí, kde je silná sociální podpůrná síť.“

Res Claritatis

NÁVRH NAROVNÁNÍ S CÍRKVEMI ZÍSKÁVÁ KONTURY

Vládní nabídka pro církevní restituce měla být hotova 30. května tak, aby jí týž den zástupcům církví mohl předložit ministr kultury Jiří Besser (TOP 09). Šéf vládní komise pro narovnání vztahu mezi státem a církvemi Besser pozve na společnou schůzku s církvemi také šéfa Asociace krajů a hejtmana Jihomoravského kraje Michala Haška a předsedu Svazu měst a obcí ČR Oldřicha Vlasáka.

Uvedlo to ministerstvo kultury na svém webu po jednání vládní komise, která připravuje zákon upravující podmínky pro nápravu některých krivd způsobených církvím a náboženským společenstvem v době nesvobody.

Komise se zabývala rozpracováním návrhů o možných poměrech mezi navrácením nemovitého majetku a finančními kompenzacemi. Chce, aby stát církvím vrátil hlavně zabavený majetek, bez odškodnění se však restituce neobejdou. "Na jednání byly projednány zásadní změny, které bude obsahovat nová nabídka církvím a náboženským společenstvem v porovnání s návrhem vlády Mirka Topolánka z roku 2008," uvedl v tiskové zprávě Besser. Konečnou podobu získá vládní návrh předposlední květnový den na jednání vládní komise těsně před prvním společným zasedáním s církvemi. Podle Bessera se pak k jednání o vládním návrhu vyjádří zástupci státu i církví.

Ministerstvo zemědělství již dokončilo soupis pozemků a lesů, které může vrátit v rámci církevních restitucí. Podle serveru Aktuálně.cz by stát mohl do konce letošního roku převést na církve 95 procent jejich bývalých lesů, polností a pozemků. Z následného jednání s církvemi by mělo vyplynout, kolik majetku budou církve moci převzít a kolik by měly činit finanční náhrady. Peníze by mohly být vypláceny v případě, že navrácení nebude z nějakého důvodu možné. Podle některých informací by se mohlo jednat o desítky miliard korun.

Kabinet chce, aby se vyrovnání každopádně co nejméně dotklo státního rozpočtu. Restituce by měly být připraveny do roku 2012.

podle ČTK

BOHATÉ ZEMĚ VYPLÝTVAJÍ 222 MILIONŮ TUN POTRAVIN, O 8 MILIONŮ MÉNĚ NEŽ VYPRODUKUJE SUBSAHARSKÁ AFRIKA

Bohaté země každý rok vyhodí do odpadků tolik potravin, kolik jich vyprodukuje celá subsaharská Afrika. Vyplývá to ze studie, kterou nechala vypracovat Organizace pro výživu a zemědělství (FAO). Studie poukazuje na nerovnováhu a paradoxy, které rozdělují sever a jih světa. V průmyslových zemích je podle této studie vyplýváno 222 milionů tun potravin. To je jen o 8 milionů méně než je roční potravinová produkce celé subsaharské Afriky. Mimo to studie upozorňuje na fakt, že jedna třetina jídla určená ke konzumaci je ztracena nebo vyplývána. Na světové úrovni dojde během produkce potravin a jejich distribuce k vyplývání 1,3 miliardy tun. V afrických zemích a v celkově chudých oblastech je největším problémem ztráta potravin během sklizně a po ní. Tento fenomén je důsledkem špatných technických podmínek a nedostatečné infrastruktury.

V Evropě a Severní Americe je největší část potravin vyplývána během jejich cesty z velkodistribuce ke spotřebitelským domácnostem. Zpráva také varuje před některými tendencemi spojenými s logikou kapitalismu. Plýtvání jídlem například podporují nabídky typu tři produkty za cenu dvou nebo menu, jejichž složení je pevně určeno restaurací. K velkému plýtvání dochází také, když supermarketky usilují o pěkný vzhled produktů. K tomu dochází například u řezníků a především u ovoce a zeleniny.

Podle údajů FAO v současné době na světě žije 925 milionů lidí, kteří trpí hladou. 98 % z nich pochází z rozvojových zemí.

RaVat

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100